

Oppsummering 04.11.2022

Sist gang startet vi i en camp utenfor Tazburg, et hulesystem nordøst for Tharbad.

Tidligere i denne skjulte campen midt inne i en liten skog, hadde vi møtt Vokteren, og blitt kjent med Celegbor som er lederen for speiderne fra Tharbad som holder Tazburg under oppsyn.

Vi hadde også tidligere noen opplevelser med orker som løp for livet etter at de mest sannsynlig hadde utløst en av de mange alve-fellene som ligger skjult i dette området.

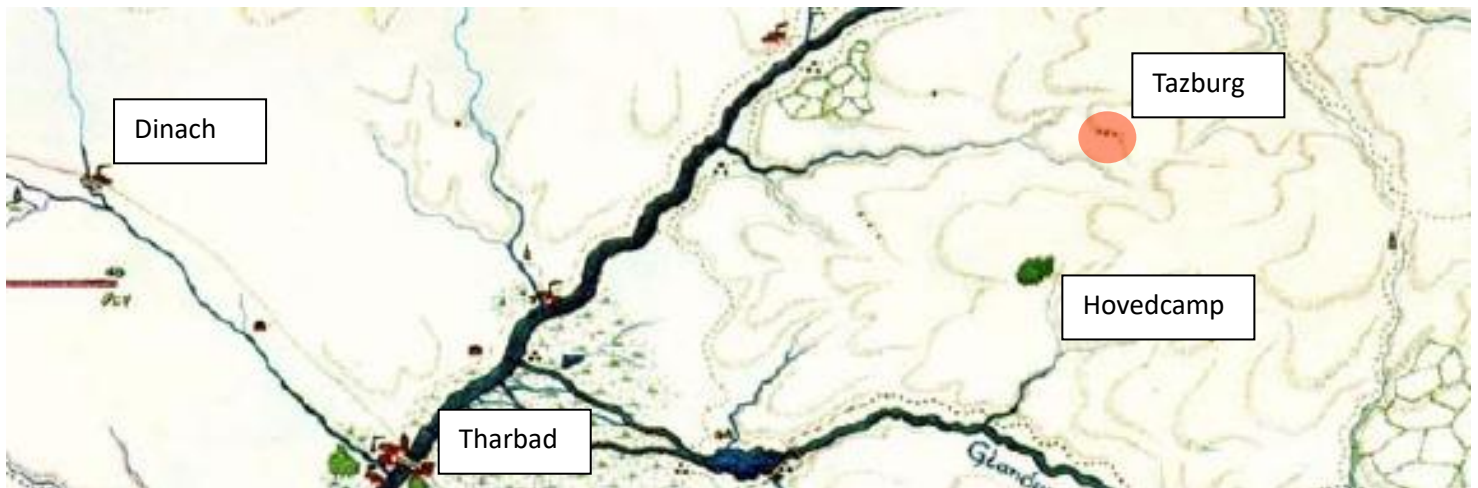
Og vi oppdaget også en passerende orkepatrolje med warger, som vi tok oss av.

Når vi skulle til å forlate campen for å utforske Tazburg, kom en alvespeider fra Gloss Aras med et ganske dramatisk budskap. Baroniet Girithlin var blitt angrepet av styrker fra Angmar, og falt. Den øverste lederen Echorion, som er en av våre allierte var blitt drept.

Vår vurdering var at det ville være viktig å finne ut av hva slags sted Tazburg var, før vi returnerte tilbake til Gloss Aras og sette oss inn i situasjonen i Cardolan.

Vokteren derimot forlot oss og reiste mot Iach Sarn for å bistå Prins Minastir.

Celegbor var også nær ved å bryte leir og returnere til Tharbad, men overtales til å holde igjen litt. I hvert fall til vi har tatt en kikk på Tazburg.

Tazburg

Fremme ved Tazburg fikk vi se ca 500 ork som forlot stedet og reiste nordvest. Vi beordret alvevakten fra Gloss Aras til å følge etter, og se hvor de beveget seg.

Orkene som forlot stedet tømte tydeligvis store deler av hulesystemet. For vi møtte liten motstand når vi angrep.

Når Solinari i tillegg tettet 2 huleåpninger med steinras, og fikk en stor fjelltopp til å rase sammen, så var det kanskje en del orker som vurderte oddsen som noe dårlig.

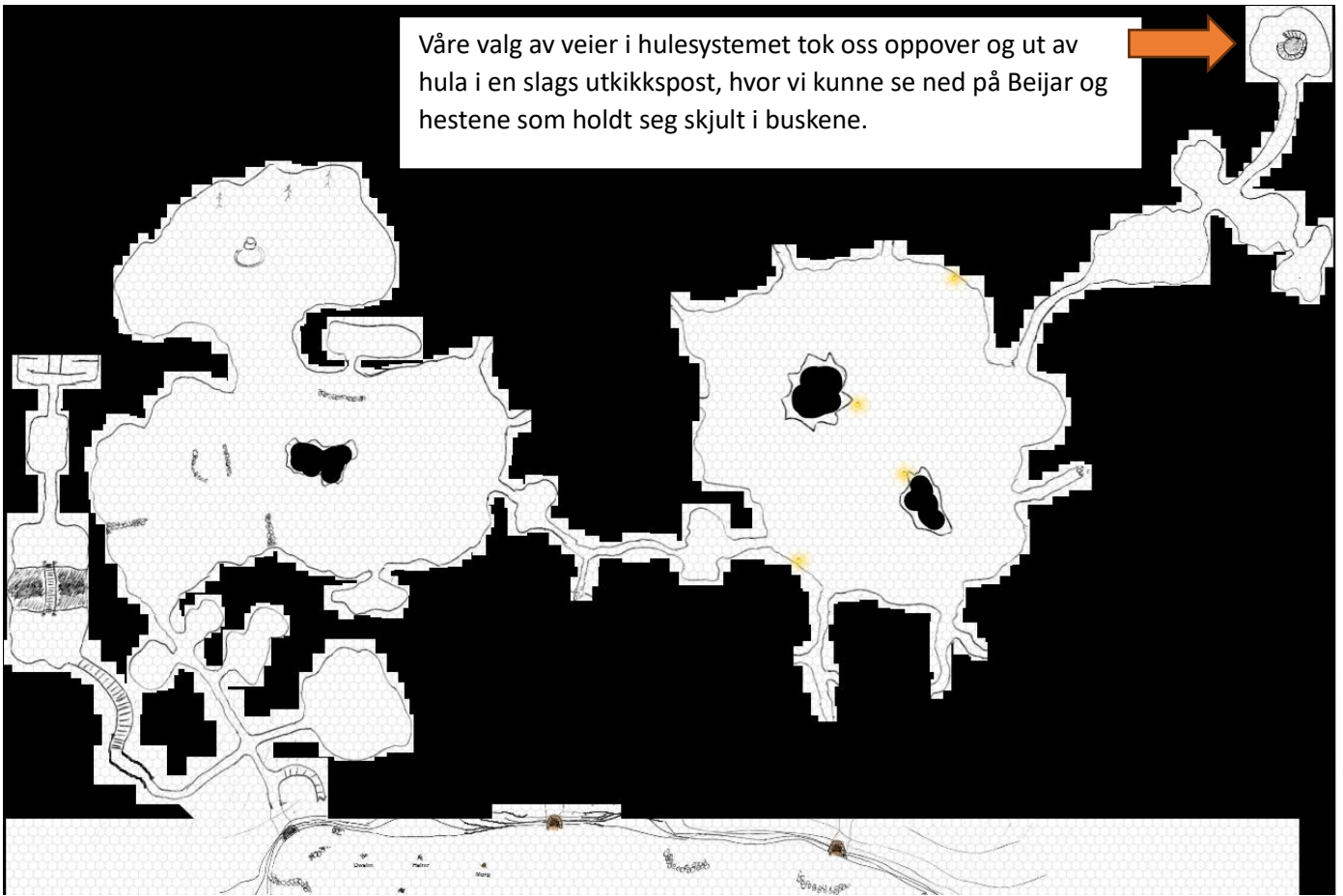
Morg hadde det moro med å erte orkevakter, og få de til å løpe etter seg.

Vi gikk gjennom første del av hulesystemet og fant en del av hula som var noe annerledes. Her måtte vi krysse et stup over en hengebru og gjennom et rom med giftig gass, før vi dukket opp i noe som kunne se ut som en labrynt.

Vi torde ikke utforske dette mer, før vi hadde avklart resten av hulesystemet.

Men resten av hulesystemer var stort, med veldig mange ganger, og lite ork. De orkene som var til stede, gav liten motstand.

Våre valg av veier i hulesystemet tok oss oppover og ut av hula i en slags utkikkspost, hvor vi kunne se ned på Beijar og hestene som holdt seg skjult i buskene.

Vi valgte å ikke gå inn i hula for å undersøke alle de andre gangene videre innover i fjellet.

Vi ble mistenksomme til at det var en del orkespor i denne utkikksposten hvor vi kom ut, og at speiderne fra leieren vår hadde forlatt Beijar.

Hva nå?

Var vi blitt avslørte lenge før vi angrep hulene?

Ble speiderne til Celegbor skremt av fjell som raste?

Hvor ble det av orkene som var på vakt her?

Er Tazburg et sted for Angmars ledere? Eller er det bare en orkebase?

Med disse spørsmålene i hodet trakk vi oss litt tilbake til et sted hvor vi kunne overvåke området, og legge nye planer.

